

Hayko Bağdat: Kürtler neredeydi

Posted on 07/05/2014

Gezi olaylarında polis şiddetinin zirve yaptığı günlerden biriydi. Bir festival gibi devam eden, heyecanın ve neşenin gençlerin suretlerine yansıdığı anlar çabuk bitmiş köşe başlarında dövülen, polis otolarında taciz edilen arkadaşlarımızın haberleri Taksim Meydanı'nın tek gerçeği hâline dönüşmüştü.

Polis artık plastik mermi kullanıyor, gencecik insanlar gözlerini kaybediyordu.

Yine öyle bir anda, çevik kuvvet elindeki yasal mühimmatın tamamını insanların üzerine boca ederken, kaçışan gençlerin arasından birisi durdu, ellerini açtı ve kitleye iyi haberi verdi:

“Arkadaşlar, kaçmayın, sakın olun. Aha bu mermiler gerçek değildir.”

Son 1 Mayıs'tan, Gezi direnişine, eylemlerde “Kürtler nerede” sorusu sıklıkla sorulur oldu.

Oysa gerçek mermilerin kitlelerin üzerine sıkıldığını görmüş bir tarihçenin içinden geliyor Kürtler.

Binlerce evladının Beyaz Toroslara bindirildiğini gören gözlerle bakıyorlar hayata.

Batıya takviye olarak getirilen Toma'ların kaportasındaki taş izlerinden doğunun hangi şehrinin Toma'sı olduğunu anlayabileceğimiz bir mücadelenin içinde yaşıyorlar.

Sarı-Kırmızı-Yeşil bayrak açtıkları için özgürlük konserlerinden, Kadıköy 1 Mayıs

meydanlarından yaka paça atılanlardır onlar.

Roboski'de evlatlarından kalan parçaları katırlarla köylerine taşıyanlardır.

Partilerinin kapısının önünden geçen herkesin alınıp vekiliyle, gazetecisiyle, çocuğuyla, kadınıyla hapishanelerde çürütülenlerdir.

Çocuklarının üstünde yaşlarından çok mermi çıkanlardır, havan topuyla patlatılan bedenleri annelerinin eteklerinde toparlananlardır.

Amed'deki Ermeni kilisesini elleriyle yeniden inşa eden, Mardin'den Süryani vekil, belediye başkanı çıkaranlardır.

Bu ülkenin gençleri artık ölmesin diye barış masasına oturdukları için her ağzını açanın işbirlikçi, hain ilan ettikleridirler.

Dolayısıyla izan ve ahlak sahibi olanların bu soruyu sorarken bir kez daha düşünmeleri elzendir.

Eğer ki "neredeydin" diye sorgulamak bir alışkanlık hâlini alacaksa Roboski'den üç gün sonra hangi yılbaşı partisindeydin diye soruverirler adama, mahcubiyetten susar kalır insan.

Okan Bayülgen

Gerek Gezi döneminde gerekse son 1 Mayıs'ta yaptığı ilgi çekici çıkışlarla dikkatleri üzerine çeken Okan Bayülgen son olarak Habertürk'ten Kübra Par'a bir röportaj vermiş.

Diyor ki:

“Ben bizzat Gezi’ciyim ve bundan gurur duyuyorum. Bazı küçük Che Guevara’lar söylediklerime alınıyor ama onlara 12 Eylül öncesindeki gibi kurşunlara karşı direnmediklerini, bazı münferit acı olayların dışında üzerlerine gaz ve su dışında bir şey gelmediğini de söylemek isterim. Kurşunsuz, kansız devrim olmaz. Cihangir’de duvarlara yazı yazmak kolay. Bütün bir Beyoğlu’nu polisin gazı dağıtamadı ama Kasımpaşa’dan Beyoğlu’na çıkan altı tane eli sopalı adam dağıttı. Bir anda direnişçiler evlerine döndüler. Çok da iyi yaptılar bence çünkü ölenlere bakınca bunun bir Alevi- Sünni çatışmasına dönme potansiyeli vardı. Gezi’de polisler de vardı, farkında değiller. Bu heyecanlı hareketler bir süre sonra Ferhan Şensoy Abi’nin dediği gibi ‘Anlat anlat heyecanlı oluyor’.”

“Ben Cumhurbaşkanı adayı olsam muhalefetin çıkaracağı adaydan daha çok oy alırım!”

Bayülgen’in engin deneyimlerinden faydalanmak, onun açtığı yoldan ilerlemek isteyenler vardır elbet.

Fakat ne hikmetse bu satırları okuduğum zaman hep aklıma Gezi döneminin o meşhur sloganı geliyor:

“Sen gelme ...”

Kaynak: [Taraf](#)